

מי שברך לבוגרות "מובילי קהילה" – הדס זריז-רון ונירה נחליאל

מי שִׁבְּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ הוּא יְבָרַךְ אֶת אֲבִיגַיִל, לִימּוֹר וְצִיפּוֹרָה נַחֲמָה בְּעֵבוֹר
שִׁבְּחָהּ לְהַקְדִישׁ שְׁנַתִּים לְלִמּוּד, לְהַתְנַסּוֹת, וְלַעֲמִיתוֹת; בְּעֵבוֹר שִׁפְתָּהּ אֶת לִבָּן
לְלִמּוּד תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, תְּפִילָּה וְצַדִּיק חֲבֵרָתִי, לְלִמּוּד עַל עֲצֵמָן וְעַל
שׁוֹתֵפִיהֶן.

בְּעֵבוֹר שֶׁהַחֲלִיטוֹ לְפָקוּחַ עֵינַיִים וְלְהַרְחִיב מִבֶּטֶן לְסִבִּיבַתֵּן הָאֲנוּשִׁית, בְּעֵבוֹר שֶׁהִכִּירוּ
בְּחִשְׁבֹּתָהּ שֶׁל קֵהִלָּה לְמַעַן הַיַּחֲדָּה וְלְמַעַן הַיַּחֲדָּה, בְּעֵבוֹר שֶׁהָאֲמִינוֹ שִׁזְוָהי הַתְּחַדְּשׁוֹת
יְהוּדִית. בְּעֵבוֹר שֶׁהָאֲמִינוֹ שֶׁכָּל אֶדָם צָרִיךְ לֵב לְהִנָּיֵחַ עֲלָיו יְדִים שֶׁל אֲמוּנָה וְשֶׁל בְּרָכָה,
וְכָל אֶדָם צָרִיךְ זִוּלָּת.

מִי שִׁבְּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ בְּרֵאִיִּת הַחֲזוֹן וּבִכּוּחוֹת לְקוֹם וּלְלַכֵּת, וְלַעֲיִתִים דּוּקָא
לְהַשְׁאֵר בְּמִקּוֹם, וְלְהַתְעַקֵּשׁ לְהַגְשִׁימוֹ, יִבְרַךְ אֶתְכֶן בִּיכוּלֹת לְהַגְשִׁים אֶת הַחֲזוֹן שִׁלְכֶן,
צַעַד אַחֵר צַעַד, עַד כִּי זָרָם נִפְשְׁכֶן, זֶה הַחַי הַחֲפָשִׁי, יִתְעַרֵּב בְּזַרְמוֹ שֶׁל הַיְקוּם.

מִי שִׁבְּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ בִּיכוּלֹת לְהַתְמוּדָד עִם שְׁנוֹת יוֹבֵשׁ, עֲקוּרוֹת וּבִצּוֹרֹת
הַקּוּרוֹת בְּדֶרֶךְ, יִבְרַךְ אֶתְכֶן בְּאוֹרֵךְ רוּחַ, בְּדַבְּקוֹת, וּבְשִׁפְעַ שִׁטְפָטֵף וּיְצַמִּיחַ כְּדָשָׁא,
בְּאַלְפֵי יְצִיאוֹת זְהִירוֹת-יְרוּקוֹת.

מִי שִׁבְּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ בְּחֵן וְשִׁכָּל טוֹב, שְׁנַתֵּן בְּלִבְכֶן לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמְעַ,
לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, יִזְכֶּה אֶתְכֶן לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תְלָמוּד תּוֹרָתְכֶן בְּאַהֲבָה.
וְשִׂאוּ בְּרַכָּה, וּמִצְאוּ חֵן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאֶדָם.